

[Ministeren for offentlige arbejder.]

På folketingets bord ligger nu DSBs Plan 90, som indeholder de tanker, DSB har gjort sig med hensyn til udviklingen af jernbanetrafikken over den næste 15 års periode. Jeg skal her omtale essensen af planen, for så vidt angår fjerntrafikken.

DSB vil ved at forbedre kvaliteten af trafikken gøre denne til et mere tiltrækkende alternativ til den individuelle trafik og regner stort set med en fordobling af sin passagertrafik i løbet af denne periode.

Den væsentligste nyskabelse er forslaget om, at der på det nuværende jernbanenet gennemføres en ensartet betjeningsstandard for fjerntrafikken, gående ud på, at hver station bør have mindst 1 afgang og 1 ankomst i timen. Bysamfund med større rejsebehov vil få flere forbindelser, bl. a. i myldretiden. Planen medfører således, at der hver time vil være forbindelse fra enhver station til alle andre stationer.

Planen forudsætter endvidere en væsentlig nedsættelse af rejsetiden gennem en forøgelse af togenes hastighed, samtidig med at sikkerheden yderligere forbedres gennem anvendelse af ny teknik.

Efter planen påregnes ikke anlæg af nye baner i planperioden. For visse banestrækninger og stationer med et svagt befolkningsgrundlag og ringe trafik lægger DSB to alternative forslag frem til politisk afgørelse. Spørgsmålet er, om de pågældende strækninger skal betjenes med tog eller med bus.

I det omfang der udføres fjerntrafik på de pågældende strækninger, må afviklingen af denne trafik anses for en statsopgave. Om trafikken skal udføres med tog eller bus hænger derimod nøje sammen med, hvorledes man fra lokalt hold vil løse de lokale trafikopgaver. Forslagene vil derfor blive forhandlet med de pågældende amtsråd, og først herefter vil der kunne træffes afgørelse i spørgsmålet.

Der peges ganske rigtigt i planen på, at der må opbygges et sammenhængende, landsdækkende trafiksystem. I denne sammenhæng må også fremhæves den idé, DSB peger på, hvorefter byer med 5.000 indbyggere og derover, beliggende uden for jernbanenettet, bør knyttes til fjerntrafiknettet ved særlige tilbringerbusser.

Spørgsmålet om en elektrificering af DSBs hovedstrækninger er på ny taget op,

men det er på nuværende tidspunkt ikke færdigbehandlet. Energiforbruget bliver ikke mindre ved eventuel overgang til eldrift, men man får større frihed med hensyn til de primære energikilder, som kan anvendes. Også miljøforbedringer indgår sammen med de driftsmæssige og økonomiske forhold i undersøgelserne, som DSB senere vil fremlægge en samlet redegørelse for.

Det er min opfattelse, at DSBs Plan 90 er udtryk for en betydelig kvalitetsforbedring af banernes udbud. Planens gennemførelse vil ud over at virke fremmende for den kollektive trafik medvirke til den mere ligelige udvikling af landets forskellige områder, som regeringen tilstræber. Den målsætning, der er indeholdt i planen, kan regeringen tilslutte sig, og de økonomiske rammer, der er opstillet for dens udvikling, finder jeg rimelige som udgangspunkt.

Med hensyn til indenrigsflyvningen tror jeg, vi kan fastslå, at der ikke er noget behov for oprettelse af flere indenrigsruter her i landet. Man kan tværtimod rejse det spørgsmål, om vi ikke har for mange. Ser vi frem til det tidspunkt, hvor vi kan tage Storbæltforbindelsen i brug, og tager vi samtidig forbedringen af togtrafikken mellem landsdelene i betragtning, er der for mig ingen tvivl om, at grundlaget for visse indenrigsruter senest til den tid falder helt bort. Af hensyn til den indenrigske ruteflyvning er der således ikke behov for anlæg af nye lufthavne eller nogen væsentlig udbygning af de bestående.

Hvad angår de mindre flyvepladser og den form for flyvning — den såkaldte almeflyvning — der sammen med skoleflyvningen er disse pladseres eneste grundlag, er forholdet det, at persontransporten med mindre fly hidtil kun har spillet en talmæssigt ringe rolle. Derimod har der i de senere år været en stærk interesse for anlæg af sådanne pladser rundt i landet. Jeg mener derfor, at der er behov for at kunne udøve en stærkere styring fra det offentlige side. Der vil derfor i indeværende samling blive fremsat forslag til ændring af luftfartsloven med henblik på ophævelse af den nugældende, i princippet frie adgang til at anlægge og udbygge private flyvepladser, idet vi ønsker et grundlag for, at der fra de centrale luftfartsmyndigheders side kan udøves en kontrol med pladsernes anvend-